

Elisenda Pons

MARÍA JESÚS IBÁÑEZ
Barcelona

Cent cinquanta mil enginyers de totes les especialitats, arquitectes, arquitectes tècnics, òptics, matemàtics... No és un mal balanç per a 50 anys d'existència. La Universitat Politècnica de Catalunya (UPC) compleix mig segle com a institució amb un optimisme contingut de cara al futur. «La pandèmia ha col·locat els nostres graduats a l'agenda econòmica, social i política», assegura el rector Francesc Torres.

— **¿Només 50 anys? Una tenia la impressió que la UPC era més antiga...**

— A veure, a veure... La universitat té escoles centenàries com la d'Arquitectura o la d'Enginyers Industrials, que són centenàries, de finals del segle XIX, però va ser el 1971 quan es va constituir com a Universitat Politècnica de Barcelona com a agrupació d'aquests diferents centres ja existents.

— **Aquesta estructura dispersa, amb implantació en diferents llocs, l'ha marcat com a universitat. ¿Ha sigut un inconvenient?**

— La UPC ha fet de la necessitat virtut. Des d'un punt de vista de l'economia d'escala, hem de multiplicar esforços, però, alhora, ser tan presents al territori ens ha permès teixir una xarxa de col·laboració amb el teixit empresarial local. Tenim, per dir-ho d'alguna manera, una concepció federal en què cada campus marca el seu propi perfil. I aquest últim any, amb el coronavirus, la digitalització ens ha permès veure que el pa-raigua comú de la UPC funciona.

— **¿A què es refereix?**

— La pandèmia ha tingut poques coses bones, això és clar, però com a institució n'hem sortit reforçats. Primer, perquè ens vam saber adaptar ràpidament. D'una setmana a la següent vam passar al mode semipresencial de classes incorporant tecnologia audiovisual a les aules, amb nous materials docents i noves metodologies. Hem fet un salt pedagògic de 10 anys gràcies a la reacció que va tenir el professorat. Però, a més, la pandèmia ha posat de manifest que la ciència, la tecnologia i les enginyeries han de ser a primera línia per resoldre els problemes del país i per fer front a la dura competència asiàtica en aquest àmbit. Això ens ha situat, com a enginyers i tecnòlegs que som, a l'agenda ciutadana i social i, per tant, també a l'agenda política.

— **Posi'ns algun exemple.**

— Hi ha algunes qüestions molt de moda en què fa anys que la UPC està treballant, com l'ús de la in-

El rector Francesc Torres, davant del cartell dels 50 anys de la UPC.

Francesc Torres

La Universitat Politècnica de Catalunya (UPC) celebra 50 anys d'existència com a institució en un moment d'incertesa general per la pandèmia del coronavirus. El seu rector actual, Francesc Torres (Eivissa, 1962), veu, no obstant, elements per mantenir l'esperança.

«La Covid ha fet que la universitat faci un salt pedagògic de 10 anys»

telligència artificial o la mobilitat. Però també hi ha sectors tradicionals com la indústria agroalimentària, les tecnologies de la salut o de l'esport... O de la cultura.

— **No fa gaires anys les tres grans universitats catalanes van sortir a reclamar un finançament millor perquè la situació ja era inassumible.**

— I seguim amb un problema greu d'infrafinançament. Hem de renovar infraestructures,

«Hem fet ajustaments, sí, però la situació financera és greu. Estem tocant fons»

perquè des de la retallada del 30% del 2009, gairebé no s'ha pogut invertir ni en edificis ni en laboratoris. I el relleu generacional també és cada vegada més preocupant. Necessitem fons per captar talent jove. Fa anys que fem ajustaments, sí, però ara ja estem tocant fons.

— **Les universitats estan reclamant al Govern que de la Generalitat surti una conselleria específica. ¿Per què?**

«Ningú s'ha adreçat a nosaltres per parlar ni de canvis al batxillerat ni d'una modificació de la selectivitat»

— Cada vegada que arriba una campanya electoral es parla molt de la formació, de la innovació i de la recerca, però després falten pressupostos. El que reclamem els rectors és un compromís. Ens trobem que s'aproven iniciatives que estan molt bé, per exemple la reducció del 30% de les taxes acadèmiques per als estudiants, però el que ha passat és que les universitats hem deixat d'ingressar aquests diners sense que hàgim tingut cap contrapartida o compensació per part del Govern.

— **Demanen que se'ls valori...**

— ¿Vol que li digui una cosa? Des de 1971, Catalunya ha canviat molt, moltíssim, i els nostres 150.000 titulats han sigut participants de primera línia d'aquesta transformació. Som la universitat tecnològica de referència de Catalunya i estem en les primeres posicions en els rànquings internacionals especialitzats... I això ho fem amb un terç del finançament que tenen altres universitats europees. El 96% dels nostres titulats treballen tres anys després de graduar-se i un 63% d'aquests joves tenen contracte indefinit en aquell període.

— **¿L'abandonament d'estudis el primer any continua sent tan alt?**

— Els nostres són, sens dubte, estudis molt exigents. Però el problema no ha sigut, històricament, de capacitació dels estudiants, sinó d'adaptació. Hem reduït les xifres d'abandonament, que havien arribat a ser del 33%, amb programes d'acompanyament als alumnes, de tal manera que per exemple ara, amb la pandèmia, hem vist que l'abandonament ha sigut només del 12%.

— **Ho dic perquè a Catalunya es reclama una reforma del batxillerat i això implicaria una reforma del model actual de selectivitat. ¿Han parlat ja del tema?**

— Ningú s'ha adreçat a nosaltres per tractar ni sobre una possible modificació del batxillerat ni sobre un canvi en la selectivitat. Parlarem el que s'hagi de parlar, per descomptat, però ens preocupa que els estudiants no arribin mínimament capacitats. ■